

[Jens Foged.]

kvens af, at de har disse problemer, har venstre været med til at stille et forslag — det gjorde vi i efteråret — for at lovgivningen på det område kunne blive rimeligere. Vi har foreslået, at 40 pct. af dette overskud kunne fradrages i skatten. Der er en væsensforskell mellem vort forslag og det nu fremsatte konservative forslag, hvor man har indkomsten at holde sig til og ikke skatten. Venstre mener, at den fremgangsmåde, som vi har foreslået, er mere socialt afbalanceret og derfor rimeligere; man kommer på den måde til at præmiere opsparingen ens for høj og for lav indkomst. Vi finder derfor, at dette er noget mere tidløst, noget mere varigt, som den enkelte borger må finde rimeligt, idet de fordele, der opnås, er lige store, hvad enten der er tale om en høj eller lav indkomst, i kraft af at skattenedslagsreglerne bliver ensartede.

Ud fra disse betragtninger vil vi anbefale, at disse forslag behandles i skatteudvalget. Specielt spørgsmålet om de fredede ejendomme og spørgsmålet om at behandle parcelhusene og ejerlejlighederne på ensartet måde er vi stærkt interesseret i. Vi er også interesseret i at drøfte det sidste forslag med hensyn til overskud på lejligheder, hvis det kunne få den drejning, at det blev mere socialt betonet. Vi finder, at venstres forslag på dette område er mere socialt betonet og derfor rigtigere, men vi vil gerne se på forslagene i udvalget.

Bernhard Baunsgaard: Om der ikke skete andet ved regeringsskiftet, så må man i hvert fald indrømme, at der er kommet en ualmindelig stor interesse omkring visse problemer i vor boliglovgivning og vor skattelovgivning. Jeg ved ikke, hvilket nummer forslag dette er, men jeg ville ønske, at vi dog kunne blive enige om at samle alle disse forslag, der efterhånden har været fremsat om disse problemer, i ét udvalg. Når jeg fremhæver dette her, er det, fordi disse problemer kan angribes på flere forskellige måder, og i de forslag, der har været fremsat fra forskellige sider, er de blevet angrebet på forskellige måde. Hr. Jens Foged omtalte lige, at man kunne angribe problemet ved at give nedslag i skatten, ikke i indkomsten, før vi beregner skat, og vi kunne sikkert nævne

endnu flere ting, der kunne angribe dette problem.

Jeg er overbevist om, at skal vi nå til at finde frem til rimelige forhold, der kan gælde for alle, på alle områder og på alle tidspunkter i en husejers tilværelse, så er det nødvendigt, at vi ser hele problemet under ét. Det kan ikke hjælpe noget, at vi piller enkeltheder ud. Vi kan sagtens for denne enkelthed vedtage en regel, som virker rimelig, men den kan give administrative besværligheder og i andre tilfælde komme til at virke urimelig.

Må jeg som eksempel her fremdrage netop en enkelthed fra dette forslag. Fra konservativ side anfører man — det er i § 1, nr. 2 — overskuddet på en ejendom som noget særdeles ubekvemt for pensionister. Jeg skal senere vende tilbage til det. Men, siger man, vi kan ikke lette situationen for pensionister, uden at det kan misbruges, og derfor går man pludselig over til at foreslå en letelse for alle. Det viser rigtigt, synes jeg, at når først vi tager fat på en enkelthed i hele dette problemkompleks, så følger hele komplekset med. Derfor kan vi ikke, hvis vi vil bevare en helhed i vor lovgivning, rette enkeltheder.

Nu siges det jo i bemærkningerne, der ledsager forslaget, at formålet med at fremsætte disse tre ændringer som særligt lovforslag og ikke blot tage dem op under behandling af ligningsloven er at give adgang til en mere dybtgående udvalgsdrøftelse, og det radikale venstre deler helt dette ønske om, at problemerne, der fremdrages, må udsættes for en virkelig dybtgående kulegravning.

Det vil vi gerne støtte, men som jeg sagde før: jeg håber, vi kunne blive enige om at behandle det i et udvalg, der allerede arbejder med problemerne. Vi har jo, som jeg sagde før, været inde på dem før, og jeg kan da gentage, at hver for sig er disse problemer problemer, der har omfattende betydning for den enkelte, så omfattende betydning, at de berettiger til, at vi tager dem op, men det er nødvendigt, at vi bevarer helheden i vor lovgivning, og derfor må vi se at tage problemerne op som en helhed.

Nu siger man selv, at dette skal først gælde for indkomståret 1972, altså indeværende indkomstår, og det vil i realiteten sige, at det først skal bruges endeligt i januar